
Fra: tennefoss helene [mailto:htennefoss@yahoo.no]
Sendt: 21. mars 2014 10:53
Til: Postmottak HOD
Emne: "Høring – reservasjonsordning for fastleger"

"Høringsrunde angående reservasjonsordning for fastleger "

Viser til høringsbrev 21.01.2014 om reservasjonsordning for fastleger. I høringsbrevet åpnes det for at også de som ikke står oppført på høringslisten kan gi høringsuttalelse. Jeg takker for denne muligheten, og gir med dette mitt syn på saken samtidig som jeg ber departementet om at det registreres som en egen høringsuttalelse.

Det er ikke mulig for myndighetene å innføre en reservasjonsordning for fastleger samtidig som det fremmes en garanti om at dette ikke medfører negative opplevelser for kvinner som ønsker abort. Med dette lovforslaget vil det alltid være en sjanse for at kvinner kan bli avvist på legekontoret, fordi pasienten av ulike årsaker (alder, norskferdigheter o.l.) ikke er klar over at fastlegen reserverer seg, fordi hun får en reserverende legevikar eller fordi det rett og slett er fullt på listene til andre ikke-reserverende fastleger.

Fastleger har per i dag ikke lov til å praktisere henvisningsnekt. Muligheten til å reservere seg begrenser seg etter aborloven til å utføre eller assistere ved selve abortinngrepet. Jeg mener denne loven sikrer legers rett til samvittighetsfrihet.

Reservasjonsadgangen omfatter i dag ikke muligheten til å reservere seg mot å ta imot, skrive journal, klargjøre, stelle eller pleie pasienten under oppholdet eller mot å henvise pasienten til abort. Det er nettopp fordi det er en vesentlig forskjell på det å bli pålagt å utføre et inngrep, og det å henvise en pasient man har ansvaret for til en behandling pasienten selv har besluttet å få utført.

De fleste leger som av samvittighetsgrunner ikke ønsker å henvise til abort har derfor trolig valgt andre legeyrker for å unngå å gjøre lovbrudd. Ved å åpne for at fastleger nå kan få mulighet til å reservere seg mot å henvise til abort frykter jeg at flere leger med reservasjonsønske vil søke seg til nettopp fastlegeyrket.

Andre yrkesgrupper, som helsesøstre, farmasøyter eller politi kan da heller ikke reservere seg mot å gjennomføre lovvedtak de er uenige i, uten sanksjoner.

Det er et grunnleggende demokratisk prinsipp at hensynet til pasienten og hennes rettigheter, må settes foran en fastleges eventuelle ønske om å reservere seg mot å utføre en lovpålagt oppgave. Heller enn å gi fastlegene mulighet til å nekte henvisning til abort, ber jeg Helse- og omsorgsdepartementet følge opp overfor de fastlegene som ikke vil gjøre jobben sin i henhold til norsk lov. Jeg mener myndighetene plikter å sikre at alle kvinner får rett til lik helsehjelp hos sin fastlege.

Uten sammenligning for øvrig, kan jeg meddele at jeg jobber ved spesialavdeling for gravide i Stavanger, hvor en av arbeidsoppgavene er å hjelpe abortsøkende kvinner som har fått innvilget abort på nemd, altså etter uke 12.

Å delta i dette har jeg som Jordmor en reservasjonsrett mot når jeg jobber i sykehus. Det er likevel satt ned en regel ved gjeldende kvinneklinikk, at de som velger å reservere seg ikke får jobbe på aktuell post. Dette for å redusere belastningen på de ansatte som ikke reserverer seg. Dermed må enhver arbeidstaker foreta et valg om ønsket om å jobbe på aktuell avdeling er større enn behovet for å reservere seg.

Jeg har valgt å gi omsorg og faglig forsvarlig hjelp til kvinner i en livskrise, uavhengig av hva jeg måtte mene om valget de har gjort. Det er ikke dermed sagt at jobben gjøres med lett hjerte, det kan koste til tider. Men det koster mer for den enkelte kvinne/familie som har sett seg nødt til å ta dette valget.

Det er forståelig at enkelte fastleger kan ha samvittighetskvaler ift å henvise til abort. Likevel bør de da foreta et valg om ønsket om å reservere seg er sterkere enn ønsket om å jobbe som fastlege!

Med vennlig hilsen

Helene Tennefoss-Tørnqvist